

det og tage det besvær. Nu skal loven bare laves om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med hr. Villy Søvndal i bemærkningerne om det pænt friserede.

Der var en anden ting, der undrede mig i forsvarsministerens tale. Det var spørgsmålet om, at Christiania skal åbnes, og at der ikke skal bygges på voldene osv. Det har jeg hørt nogle gange efterhånden. Så kan jeg ikke lade være med at tænke på en anden del af de her historiske volde omkring København, som er så vigtige at holde fri og pænt friseret: Tivoli.

Man kan selvfølgelig sige, at Tivoli er pænt friseret, men der ligger der trods alt også en del bygninger på voldene, og der er ikke åbent. Man kan ikke bare gå ind i Tivoli. Man skal sådan set betale for det, og i vinterhalvåret kan man ikke komme ind. Skal det så også åbnes? Eller er det kun nogle dele af voldene, der skal være specielle regler for? Jeg forstår ikke helt argumentationen, må jeg nok tilstå, men det kan være, fordi jeg ikke har sat mig godt nok ind i de spidsfindigheder, der gælder om, at nogle steder er der nogle regler, der gælder, og andre steder i samfundet er der nogle andre regler.

Jeg synes sådan set, det er fint, hvis man har de samme regler og så har mulighed for at tage konkrete individuelle hensyn rundt om i landet ud fra den historiske og kulturelle udvikling.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Nu er det jo en lidt særegen sammenligning at drage mellem Christiania på den ene side og et aktieselskab, nemlig Tivoli, på den anden side. Det er en lidt særegen sammenligning at drage. Men i øvrigt gælder den almindelige lovgivning også i Tivoli.

At man så har det sådan, at man må betale for at komme ind, det er helt efter bogen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Barfods sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når nu forsvarsministeren synes, det er helt i orden, at Københavns Kommune har nogle aftaler med aktieselskabet Tivoli om, hvordan den del

af voldene skal forvaltes, og hvordan tingene skal foregå der, og de oven i købet kan få lov til at lukke en del af året og opkræve betaling osv., hvorfor vil forsvarsministeren så ikke være åben for – det vil forsvarsministeren måske – at Københavns Kommune tilsvarende kan have aftaler med en fond, der så ejer Christiania, og som bestemmer, hvordan tingene skal foregå på Christiania, så det kan reguleres på samme måde, som man aftaler mellem Københavns Kommune og Tivoli?

Ville det ikke være en mulighed at sige, at på Christiania skal man også have lov til at tage specielle hensyn som i Tivoli?

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Vi har jo, og adskillige har, berørt fondsmodellen. Jeg tror ikke på den, men jeg ved godt, at det er den, Københavns Kommune har været inde på. Nu indleder vi drøftelser med alle berørte parter, og så håber jeg, at vi med disse drøftelser med fornøden juridisk rådgivning i det omfang, det måtte være fornødent at få det, finder frem til en løsning om de rigtige ejerforhold. Længere når vi ikke i dag.

Som jeg også sagde tidligere i mit svar til hr. Søvndal: Jeg forholder mig ikke til fondsmodellen. Den er ikke omhandlet i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil godt lige vende tilbage til den der frisering, hvor jeg har forstået, at det er græsfrisering og sådan noget og ikke mennesker.

Hvis man nu går på et af forsvarrets andre anlæg, Kastellet, som jo er friseret, og kommer til, hvad jeg har prøvet på egen krop for et par somre siden, at lægge sig ned på græsset, så kommer der altså en soldat med et skilt på maven, hvor der står vagt eller sådan noget, og han fortæller en, at det må man ikke.

Har vi ikke frisering nok? Det er det ene af mine spørgsmål.

Det andet er nok ikke så meget til forsvarsministeren, men mere til justitsministeren. Forsvarsministeren tager frem, hvad der måtte være af beslaglagt hash på Christiania, men så har vi et forsigtigt skøn om, at i gamle dage, det vil sige for omkring 2 år siden, var der 380.000 aktuelle hashmisbrugere i Danmark. Det er baseret på forskellige skøn. Et af dem var politiets beslaglæggelser.